

raader saa frit som muligt, saa man kan hævde, at denne Mand ikke har private Interesser at varetage i sin Virksomhed som Børskommissær.

Naar der i § 4 bestemmes, at Aktier i Fremtiden ikke maa udlaanes uden Ejerens udtrykkelige Tilladelse i hvert Tilfælde, og man derved vil begrænse Baissespekulationen, som den hidtil har været drevet paa Københavns Børs, saa vil jeg gerne dertil sige, at i og for sig anser jeg Baissespekulation for at være ligesaa legitim som Spekulation i Opgangspriser. Hvis Børsen skal give noget virkeligt Udtryk ikke alene for Øjeblikkets økonomiske Niveau, men ogsaa for, hvad der muligvis kan komme i den nærmeste Fremtid, forudset af dem, der er kloge og kyndige paa disse Omraader, saa maa man jo lige saa vel kunne forudse en Nedgang i Priserne og benytte sig af denne Forudseenhed og indrette sine Dispositioner derefter som tro paa en Opgang i Priserne. Det er vistnok en af Fejlene ved den københavnske Børs, at alle Mennesker tror, at Priserne altid skal gaa op, og det føres man let til, naar der i og for sig ikke findes nogen egentlig legitim Spekulation i Nedgang, men den skal foregaa ved en saadan Omsvøbsmetode, som der hidtil har været anvendt, at man skal laane Papirer og sælge dem, hvad der selvfølgelig vanskeliggør Baissespekulation i det hele taget. Naar man derimod indfører en Terminsbørs og indretter det saaledes, at man kan spekulere i nedadgaaende Priser ved at sælge til Levering senere, saa vil der efter min Mening kunne fremkomme en mere normal Baisse-spekulation, som til Tider kan opveje en uheldig Spekulation i opadgaaende Priser. Derfor kan man godt indføre strengere Regler for at forhindre, at Papirer udlaanes i Fremtiden; men jeg vilde ikke anse det for noget Gode, om man alene forsøgte paa den Maade at begrænse Baissespekulationen uden samtidig at aabne Adgang til en legitim og naturlig Spekulation i nedadgaaende Priser, for det vilde sige, at alle de, der spekulerede, i Virkeligheden skulde regne med opadgaaende Priser, og der maa dog regnes med en Bevægelse i begge Retninger, hvis det skal være en sund Bevægelse, der skal kunne føles og forudses.

Jeg forstaar til en vis Grad, at man fra konservativ Side her stiller sig paa Skansen

og kræver den fulde Frihed paa dette Omraade. Det har været saaledes i adskillige Tilfælde i disse sørgelige Aar, vi sidst har gennemlevet, at man fra denne Side overalt har krævet Frihed, Frihed paa de Omraader, hvor vi andre krævede en vis Kontrol, fordi vi saa, at Friheden førte til Fordærv og Skade for mange Mennesker. Det er for saa vidt ejendommeligt nok at se, at Konservatismen nu staar som Liberalismens Vogter. Der var en Tid, da Konservatismen bekæmpede Liberalismen. Det var, den Gang Liberalismen var ved at fuldføre sin økonomiske Opgave og gavtede Samfundet, fordi dens Ideer var de rigtige og de bedste. Da blev den bekæmpet paa det allerskarpste af Konservatismen som det onde, det skadelige. Nu er der vist nok kommet et Tidspunkt, da alle Liberalismens gode Tanker delvis er gennemførte, da Liberalismen i værentlig Grad har fuldført den Mission, den har haft i Udviklingen, og da man derfor i nogen Grad maa træde op imod den absolutte Frihed, fordi den kan blive til Skade for Menneskene. Paa dette Tidspunkt, da Liberalismen — ja, jeg bruger maaske et skarpt Udtryk — har udspillet sin Rolle, da træder det konservative Parti op og bliver dens ivrige Forkæmper. Man kunde næsten beklage en saadan Skæbne for et Parti, at det modarbejder en økonomisk Idé, saa længe den har gode og sunde Opgaver at varetage, og begynder at forsvare den, naar denne Tid er forbi og den i Virkeligheden virker hemmende paa Samfundets Udvikling, men jeg kan naturligvis ikke misunde det konservative Parti en saadan Stilling.

Poul Christensen: Om Lovforslagets Betimelighed og Værdi vil jeg nødig udtale mig, da jeg savner tilstrækkelig Sagskundskab paa dette Felt. Men at der tiltrænges en bedre Ordning end den, der i Øjeblikket er paa dette Omraade, det, tror jeg, er en almindelig udbredt Opfattelse Landet over, og at Grundlaget for denne Opfattelse — derom føler jeg mig overbevist — navnlig er det, der er sket i de sidste Aar, er vi vist alle sammen enige om. Derfor er jeg for mit Vedkommende ikke bange for at lovgive paa dette Felt. Jeg skal dog, som sagt, vogte mig for at udtale mig om Lovforslagets Principper, men vil